

The background of the image is a light beige or tan color, featuring a repeating pattern of recessed, concentric square shapes that create a grid-like effect. In the lower-left corner, there is a circular opening, possibly a porthole or a light fixture, with a dark interior and a metallic-looking rim. The overall aesthetic is classic and architectural.

MASTERPIECES V

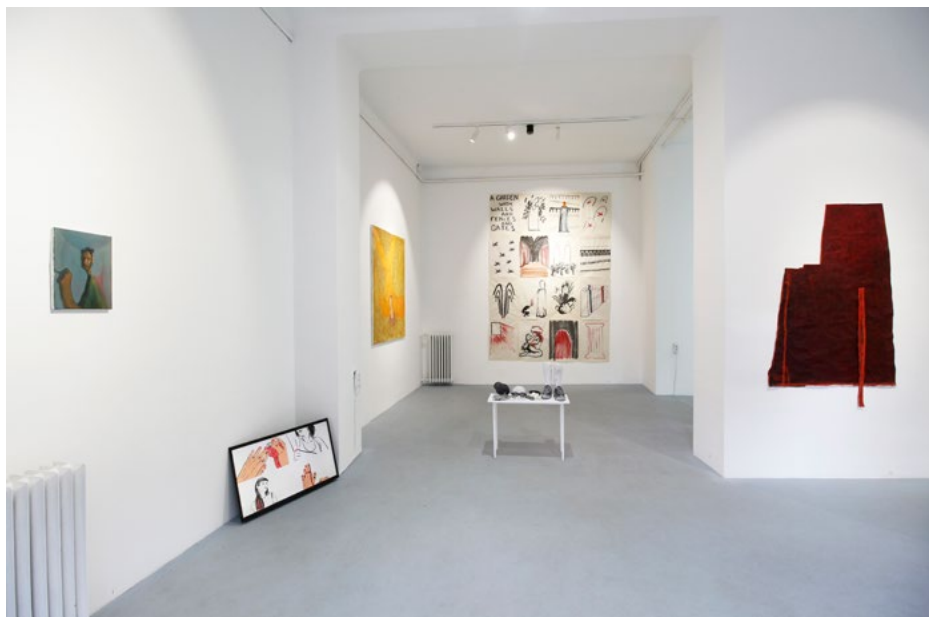
25. III - 13. IV 2023.

MASTERPIECES V

Grupna izložba master studenata Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu

ANJA ARAMBAŠIĆ · OBRAD ĆEŠIĆ · BOJAN DIMIĆ
IVA DIMITRIJEVIĆ · ILIJA DINČIĆ · NIKOLA ĐELOŠEVIĆ
ISIDORA JANCIĆ · LENA JOVANOVIĆ · JANA JOVAŠEVIĆ
ALEKSANDRA KOVAČEVIĆ · BOJANA MILAŠINOVIĆ
SOFIJA PAVKOVIĆ · TEODORA PENDIĆ · ANJA PETROVIĆ
LOLA PETROVIĆ · BOJANA PRODANOVIĆ · ĐORĐE RADOVIĆ
ALEKSANDAR SMEDEREVAC · VELJKO STANOJEVIĆ
ZORANA STEVANOVIĆ · JELENA VOJVODIĆ · KSENIJA VUČIĆEVIĆ

Umetnički prostor U10
25. III - 13. IV 2023.

Projekat „Masterpieces” održan je prvi put 2019. godine i od tada se realizuje jednom godišnje u Umetničkom prostoru U10. U okviru petog izdanja izložbe predstavljeni su radovi odabranih master studenata svih odseka Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu. Cilj izložbe je upoznavanje i povezivanje unutar umetničke scene radi integrisanja i uspostavljanja baze za buduće saradnje. Kao i u prethodnim izdanjima, projekat će se odvijati u neposrednoj saradnji i otvorenoj komunikaciji između master studenata FLU i kolektiva U10, a postavka će se realizovati kroz timski rad svih učesnika. U okviru izložbe „Masterpieces V”, svoje radove predstavice dvadeset i dvoje mladih umetnika i umetnica.

Tokom pete po redu izložbe „Masterpieces” izdvajaju se brojne i raznorodne tematike, u kojima se ogledaju, između ostalog, i teme od suštinske važnosti za mlade stvaraocce danas. Noseći neuhvatljiv termin savremenosti, radovi komuniciraju o konstantnoj potrebi za razumevanjem: sebe, prolaznosti, socijalnih konstrukata, svakodnevnih predela, rodnih normativa, nasleđa, umetničkih načela itd. Skoro je bespredmetno pokušati ove teme i narative ukalupiti u jednu izložbu konceptom, međutim, čini se od značaja pokušaj mapiranja niti koje se prepliću kroz postavku. Prepoznavanjem ovih fenomena ne dolazi se samo do godišnjeg pregleda mlade savremene umetničke scene, već se otvara i prostor za razgovor o tome šta je važno mladima danas, gde se i kako njihova pažnja zadržava, i koje su tačno vrednosti vremena u kome živimo i stvaramo. *Ovde i sada* su termini koji večno beže, tu su na vidiku ali izvan domašaja. „Masterpieces” je upravo poziv na ovaj vid prisutnosti, koji se neguje kroz prepoznavanje, kolaboraciju i podršku.

I BOJAN DIMIĆ (1998, Priština)

„@&#(um?“, ulje na platnu, 30 cm × 40 cm, 2022.

Imati hrabrosti da sebe predstaviš na potpuno subjektivan način, kroz slikarski medij, prava je ludost i čini me srećnim.

www.instagram.com/boki2stronk

II IVA DIMITRIJEVIĆ (1999, Beograd)

„Kako nestati u potpunosti“, video animacija, 9“, 2023.

Iva Dimitrijević se bavi slikom, crtežom i animacijom. Kroz svoj rad nastoji da prikaže intimne scene sebe i sebi bliskih ljudi. Subjekti su često sami sa sobom, u toku obavljanja rutinskih radnji koje se uglavnom odvijaju van javnosti, kao što su češljanje, brijanje, skraćivanje noktiju... Animacija „Kako nestati u potpunosti“ je svojevrsan autoportret, a sastoji se od četiri sekvence koje predstavljaju svakodnevne repetitivne radnje koje obavljamo bez mnogo razmišljanja - one predstavljaju rutinu. Sekvence otkrivaju fizičke manifestacije bola tih repetitivnih radnji, sa namerom da se otkrije emotivna ranjivost. Stavljanjem fokusa na takve momente stvara se osećaj invazije na privatnost, što rezultuje krvarenjem, koje se metaforički može protumačiti kao ogoljavanje pred posmatračem.

www.instagram.com/krokodof

III ZORANA STEVANOVIĆ (1999, Leskovac)

„Gas daj mi”, grupa skulptura-instalacija, promenljive dimenzije, 2022/23.

Ovi radovi su predstava samo jedne polovine mog karaktera. Oni su nastali kao obeleživači odrastanja i života u određenoj sredini, tačnije, na Novom Beogradu. Prikazuju segment ličnosti koji se izrodio iz uticaja društvene sredine. Ti predmeti su mesta gde se autoportret spaja sa kolektivnim identitetima. Postoji potreba da se zabeleži koliko određeni fizički izgled i aksesoari utiču na našu percepciju o karakteru.

www.instagram.com/zorana.st

IV ALEKSANDRA KOVAČEVIĆ (1992, Čačak)

„310820”, ulje na platnu/kolaž, 183 cm × 115,5 cm, 2023.

Moj umetnički rad ima dva glavna aspekta: prvi je arhitektonski motiv u slici, za koji trenutno mislim da je najsvrsishodniji zbog precizne veze sa svojom funkcijom u stvarnom životu. Sa druge strane, postoji traganje za osećajem koji mi od samog početka nije u potpunosti jasan i definisan, već samo nagovešten, a koji pronalazim na kraju procesa. U radu, elementi arhitekture daju osećaj važnosti i postojanosti efemernim stanjima izazvanim trenutnim iskustvom određenih arhitektonskih prostora. Stoga, srž mog rada je traženje samo delimično zamislive primarne ideje. Delo je završeno onda kada se poznato i nepoznato stapaju u svojoj konačnoj vizuelnoj manifestaciji.

www.instagram.com/saska.kovacevic.395

V ISIDORA JANCIĆ (1999, Gnjilane)

„Trag”, duboka štampa, 8,8 cm × 13 cm, 2022.

„Bez naziva”, sveska-dnevnik, 12 cm × 12 cm × 2 cm, 2022/23.

Kao najčešći motivi u radu Isidore Jancić pojavljuju se stara, ruinirana arhitektonska zdanja koja pronalazi u svom okruženju: napušteni fabrički kompleksi iz prošlog veka, kao i prazni bazeni. Ovakve liminalne prostore stvorene od ljudske ruke pronalazimo potpuno napuštene i prepuštene zubu vremena. Samim tim, prvobitna uloga ovih zdanja zauvek je izgubljena, što je omogućilo protoku vremena da ih dovede do jednog sasvim novog stanja. Ova mesta umetnica sada doživljava kao male oaze spokoja usred haotičnog grada. Zbog toga u njima pronalazi utočište od brzine života koji kao reka teče konstantno gradskim ulicama, i smatra ih idealnim za introspekciju.

www.instagram.com/dorzzzzi

VI ALEKSANDAR SMEDEREVAC (2000, Novi Sad)

„Panteleimon's drop”, ulje na platnu, 170 cm × 150 cm, 2022.

U svojoj umetničkoj praksi, Aleksandar Smederevac se opredelio za slikarstvo, a od treće godine studija na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu kao glavni uzor koristi vizantijski ikonopis. Inspirisan mnogostrukim vizuelnim kvalitetima vizantijske umetnosti, on kroz sliku istražuje umetničke i likovne osobine vizantijske vizuelne kulture. Za njega, najznačajniji element jeste fragment, koji predstavlja osnovu spram koje gradi svoju slikarsku praksu. Fragment tako postaje seme iz kog niče nova slika, koji, kad se posadi, umnožava samog sebe, gradeći novu vizuelnu strukturu. Autor se takođe zanima i za pitanja autorstva i slikarskog predloška. Zbog bogatstva vizuelnog i fenomenološkog sadržaja, vizantijska vizuelna kultura predstavlja odličan poligon za razvijanje savremenog slikarskog jezika.

www.instagram.com/loopeggio

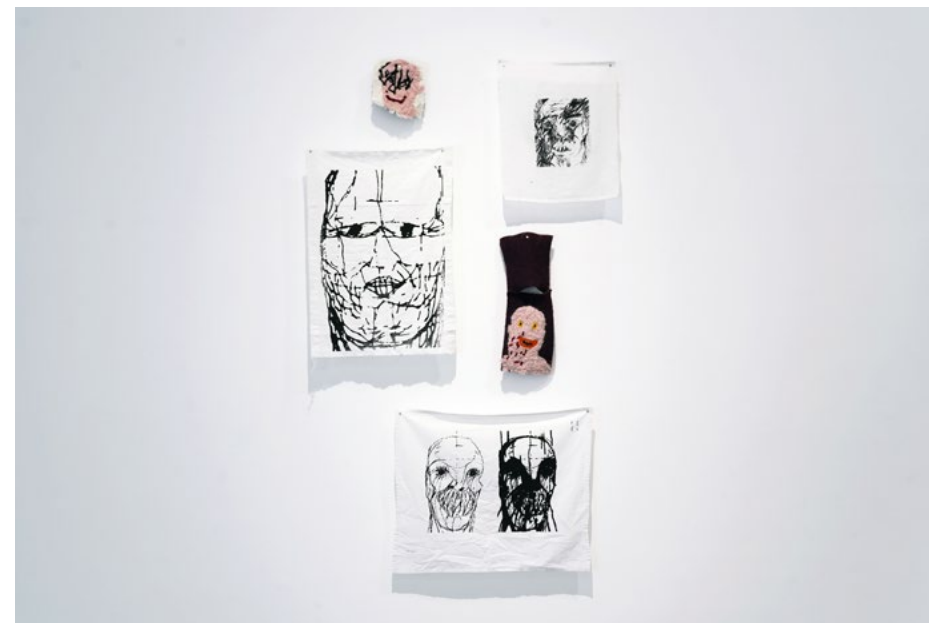

VII NIKOLA ĐELOŠEVIĆ (1992, Beograd)

„Bašta ljubavi”, tuš na papiru, 16 × 80 cm × 60 cm, 2023.

U pregršt mogućnosti koje su nam predstavljene, cveće u vazi je naš najveći domet. Uzimajući elemente iz otvorenih prostora koji nalikuju slobodi, selektujemo ih po svom ukusu i prenosimo u kontekst nama poznat, skoro siguran. Sloboda na kašičicu, za toliko smo sposobni. Okružujemo se malim slobodama da bi održali krhki osećaj kontrole i sigurnosti. Ako svako od nas predstavlja skup pažljivo odabranih cvetova, kupljenih i tansponovanih u naš dom ubeđenja, da li smo sposobni da zamislimo neobuzdanu prirodu iz koje su potekli? Napravili smo vrtove koji su postali prelepe tamnice. Umiruće cveće sa kratkim rokom trajanja i onda kupimo novo. Taman toliko da se ne uplašimo.

www.instagram.com/djelosevicnikola

VIII ANJA PETROVIĆ (1998, Beograd)

„wer2”, filcana vuna, 17 cm × 15 cm, 2023.

„oo3il”, sito štampa, 40 cm × 33 cm, 2022.

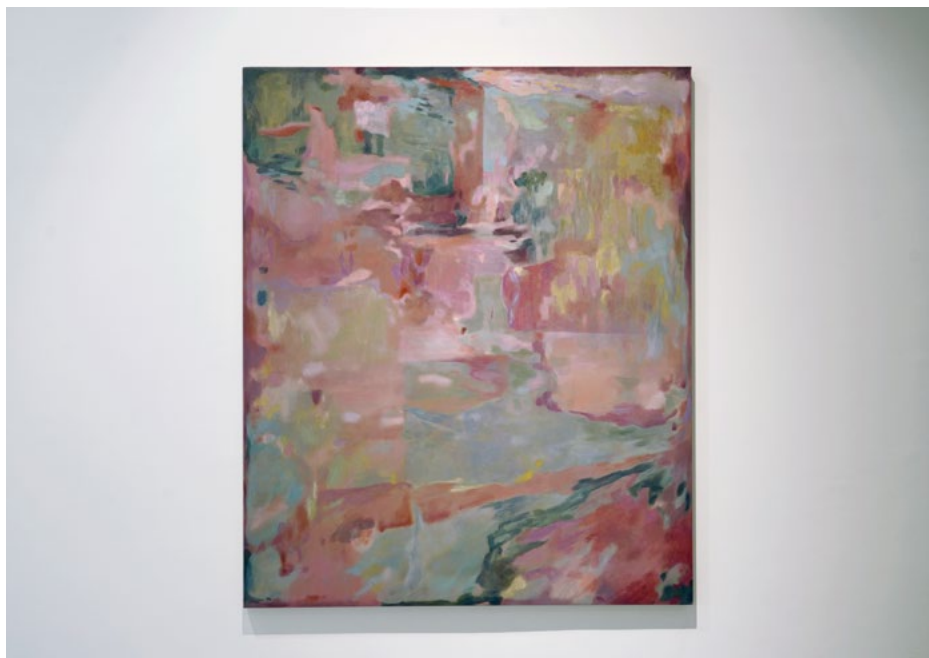
„oo2”, sito štampa, 58 cm × 41 cm, 2023.

„w12”, filcana vuna, 40 cm × 14 cm, 2023.

„919”, sito štampa, 54 cm × 46 cm, 2022.

Kroz svoj rad istražuje portrete, kroz koje se manifestuje prikaz anksioznosti oblikovanja identiteta u kontekstu socijalnih razmena. Motiv identiteta se u ovom slučaju koristi u kontekstu neprestane interakcije sa drugim ljudima, a ne kao rezultat njenog odsustva. Ova lica su proizvod obitavanja u kontinuiranim nepravilnostima, izazvanim besomučnim pokušajima formiranja identiteta. Traženje tačnih odgovora kroz društveno poređenje, oblikovanje društvenog mesta i budućnosti koja počiva na pretpostavkama najrazličitijih teško uskladivih identitetskih strategija rezultira u sve većoj separaciji. Namera dolazi iz egocetričnog i proračunatog delovanja, u kom se može pročitati stanje unutrašnjeg konflikta i delovanja kroz lične interese, vođene perspektivom teško čitljivih vizija o tome šta ona zapravo jeste. Lica postaju sablasne ceremonijalne maske oblikovane nedefinisanim pravilima i neadekvatnim odgovorima na pitanja.

www.instagram.com/ankxcps

IX ANJA ARAMBAŠIĆ (1999, Pančevo)

„Bez naziva”, ulje na platnu, 150 cm × 180 cm, 2023.

Dosadašnji rad Anje Arambašić zasniva se najvećim delom na istraživanju klasičnog medija ulja na platnu putem koga se realizuje ideja o savršenoj sredini tj. pejzažu. Uzimanjem elemenata iz referenci realne sredine i njihovim transponovanjem u nešto drugačiji izraz, ona gradi apstrahovani, gotovo sanjivi pejzaž bez prisustva čoveka. Atmosferičnost segmenata preuzetih iz civilizacije, koji manje ili više podsećaju na predmet interesovanja, teže distanciranoj, nekoj dalekoj lepoti. Pored ulja na platnu, umetnica istražuje manuelni i digitalni kolaž, kao sredstvo večite igre likovnih elemenata. Ona tehniku kolaža tretira kao sredstvo reciklaže sakupljenih materijala: starih porodičnih fotografija, hartija, već postojećih crteža. Stvarajući novu memoriju od starih elemenata svakom od njih daje novi jezik gde je izražena želja za rekonstrukcijom a ne nostalgijom.

www.instagram.com/anjaarambasic_

X BOJANA MILAŠINOVIĆ (1998, Kraljevo)

„Jednog dana moj brat je dobio biciklu”, instalacija, promenljive dimenzije, 2023.

Istražujući traume i odbrambene mehanizme koji su prenošeni generacijski, otkrivam mnogobrojne probleme u maminom odrastanju i sasvim drugačiji odnos njene majke prema njoj tada, i iste te žene, naše bake, kasnije prema nama. Bakino kajanje, iako nikada naglas izgovoreno, postalo je evidentno godinama kasnije, kada je već bilo prekasno i nedovoljno za moju majku. Predstavljeni rad se bavi problemima koji se ponavljaju generacijski, kao začarani krug. To je pre svega problem patrijarhalnog vaspitanja, njegovog uticaja i posledica koje je ostavilo na žene naše porodice i šire. Ono predstavlja iskustvo koje je lično ali i kolektivno. Rak čini još jednu komponentu ovog rada i porodične anamneze započete sa bakom, nastavljene sa majkom, ostavljajući nas, moje sestre i mene, prema rečima mog ginekologa „sledećima u nizu” za dijagnozu.

www.instagram.com/milasinovicbojana

XI LOLA PETROVIĆ (2000, Beograd)

„Revolucionarke”, prostorna instalacija, promenljive dimenzije, 2023.

AAAAaAAAAAAAAAaaaaAaAAAAaaAAAAaaAaAaaaaAaaaAaaAAAjajaajajajaja-
jajaAAAAJJAooooo

www.instagram.com/lola_petrovic

XII JELENA VOJVODIĆ (1995, Benkovac, Hrvatska)

„Confessional 1.0”, video-instalacija (dokumentacija s participativnog performansa), 29’15”, 2022.

Rad je napravljen u saradnji sa Aleksom Jovanovićem.

„Confessional 1.0” pokušava da zabeleži trenutna uverenja i stavove koleginica i kolega u okviru umetničke scene, razmišljanja o umetničkim institucijama i sistemu u kojem se razvijamo. Samorealizacija je bila glavni fokus, ali je istakla i neke od problema sa kojima se suočavamo u nastojanju da razumemo pod kakvim uslovima trenutno stvaramo. Od prvog do sedmog decembra „Confessional” je bio otvoren za sve kolege sa Fakulteta likovnih umetnosti, kao i za one koji se bave ovim poslom i/ili učestvuju u njemu. U toku jednonedeljnog istraživanja, snimanja i beleženja, ustanovilo se da je veći deo kolega izabrao da bude posmatrač pre nego akter, kako u samom prostoru, tako i na društvenim mrežama čiji je sadržaj skrivao samu prirodu projekta. Pored video dokumentacije, u pisanoj formi su zabeležene i izjave posetilaca koji su želeli da ostanu anonimni. Primetno je da postoji velika želja da se određene stvari promene ali nismo sigurni na koji način treba reagovati.

www.instagram.com/aminitorius

www.instagram.com/confessional.

XIII TEODORA PENDIĆ (2000, Pančevo)

„Obasjan trenutak spokoja II”, litografija, algrafija, 44 cm × 60 cm, 2022.

Litografija je medij koji najčešće koristim za iskazivanje svojih fotografskih zapisa, odnosno prolaznih trenutaka, zabeleženih i trajno sačuvanih. U svom radu tragam za atmosferom koju arhitektonski elementi uz pomoć svetla pretvaraju u apstraktni znak. Ti apstraktni elementi koje svetlo deformiše do neprepoznavanja grade nove harmonije oblika koje mi pružaju spokoj. Svetlo je glavni uslov naše percepcije. Stoga premalo svetlosti može da znači mir, isti onaj kao kad sklapamo oči i tonemo u san, a opet, previše svetlosti može da zaslepi ali i da bude opojno odvedeći nas iz realnosti u stanje potpunog spokoja. Litografije jesu odraz mojih unutrašnjih doživljaja ali su isto tako i kontakt sa spoljašnjim svetom. Na taj način svoje najosetljivije delove nesebično dajem i drugima, jer moj mir nije samo moj.

www.instagram.com/pendic.teodora.art

XIV KSENIJA VUČIĆEVIĆ (2000, Gornji Milanovac)

„A Loop of Flowers”, grafitna olovka na papiru, 84 cm × 119 cm, 2022.

Ksenija Vučićević se u svojoj umetničkoj praksi bavi predstavljanjem određenog trenutka u vremenu, pitanjem prolaznosti, te i samim odnosom prošlosti i sadašnjosti – kako prikazujući određene scene iz prošlosti sopstvenog privatnog života kroz sočivo sadašnjosti, tako i kroz prikaze svakodnevnih predmeta i situacija. Njeni radovi često izazivaju osećaj melanholije i izolovanosti, ali koliko god bili personalizovani, postavljeni su tako da svako može da ih doživi na svoj način. Kontrast je predstavljen kako u postavci samih kompozicija, tako i u upotrebi apstrakcije i konkretnosti detalja, kao i svetlosti i senke.

www.instagram.com/jaiksen

XV LENA JOVANOVIĆ (1986, Zaječar)

„Bez značenja”, mermer sa intervencijom (karmin), 34 cm × 24 cm × 8 cm, 2023.

„Nije li moj problem u tome što nisam definisao svoj šah, što nisam igru pretvorio u sistem, što nisam prilaz šahu pretočio u filozofiju, nego sam svaku partiju i svaki turnir igrao iz početka, kao da šah od mene počinje?”

Ivan Ivanović, „Niški gambit”

www.instagram.com/lena.lenajovanovic

XVI SOFIJA PAVKOVIĆ (2000, Zaječar)

„Čuvaj se pogleda lovca”, olovka u boji i pigment na papiru, 300 cm × 150 cm, 2023.

Radovi nastaju kao potreba da se učestali motivi koje umetnica sanja zapišu, sistematizuju i protumače. Oni su inicijalno zabeleženi u dnevniku snova („Dnevnik noćnog vida”), a nastavljaju se na radovima većeg formata. Značajna tema ovih dela jeste samospoznaja, kao jedan od najtežih, a ipak primarnih koraka u razvoju identiteta umetnice. Takođe, promišljanje o pojedinačnim simbolima i elementima koji se ponavljaju u snovima i u radovima dovodi do postavljanja pitanja o individualnosti iskustva koje imamo ponaosob, ali i onima koja univerzalno doživljavamo kao kolektiv. Do koje mere smo različiti i na koji način se ono što opažamo i osećamo povezuje u jedan splet motiva koje svi prepoznamo kao nešto što smo već doživeli i sanjali? Sem toga, koliko je moguće osloniti se na sopstvenu moć pamćenja prilikom prepoznavanja i ponavljanja snova na papiru? Radovi su rađeni kombinovanjem pigmentata, fiksativa i olovke u boji na papiru u maniru koji oponaša maglovitu i nepostojanu prirodu snova.

www.instagram.com/spavkovic

XVII JANA JOVAŠEVIĆ (1995, Ivanjica)

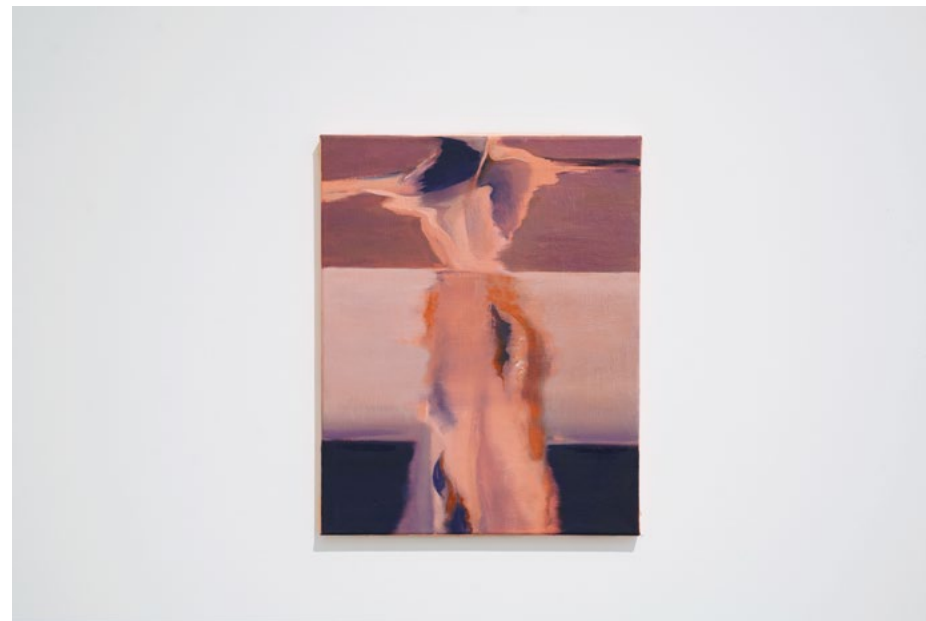
„Šta god da se napravi, biće kurac”, participativni performans, 2023.

„Seksualnost se doživljava i iskazuje kroz misli, maštanja, želje, vjerovanja, stavove, vrijednosti, aktivnosti, praksu, uloge i odnose sa drugima. Osim nas samih, našu seksualnost oblikuju odnosi u društvu, zdravstveni i ekonomski sistem, sudstvo, obrazovni sistem i, konačno, odnosi među rodovima. Upravo zbog njenog izuzetnog značaja za društvo i individu, od najranijih pa sve do današnjih dana različite strukture moći nastoje kontrolisati ljudsku seksualnost i njome manipulirati.“[1]

Jana Jovašević se u svojoj umetničkoj praksi opredelila za vajarstvo, ali voli da kreira kroz različite medije. Koristi različite materijale da neprekidno širi i evolviraju svoj stvaralački opus koji uključuje skulpture, crteže, digitane printove i instalacije. Neke od tema koje adresira su pojmovi telesnosti, čulnosti, putenosti, zadovoljstva, cenzure i seksualnosti. Pitanje simboličke vrednosti zarobljene u predmetu, banalizovanje, hiperseksualizacija i autoaproprijacija heteronormativnog ponašanja su takođe jedne od glavnih tema u njenom stvaralaštvu.

www.instagram.com/jovas_evic

[1] UVOD U SEKSUALNOST, Projekat „Seksualno i reproduktivno zdravlje - Znanje pobjeđuje tabue”, na: <https://allaboutsexeducation.com/uvod-u-seksualnost/>, pristupljeno 21.3.2023.

XVIII ILIJA DINČIĆ (1998, Kruševac)

„Crveno”, ulje na platnu, 50 cm × 65 cm, 2022.

Ilija Dinčić istražuje ideju efemernih objekata. Kroz predstavu strašila, aludira na materijalnost ljudske prirode. Nešto stvoreno da oponaša ljudsko. Prazni prostori i odbačene stvari. Specifični elementi ili odeća koju više niko ne nosi. Srdačne ili odbojne figure u formi krsta sa statičnim kompozicijama. Ponekad više očigledan nego apstraktan, njegov rad ispituje granice identiteta i anonimnosti. Na njega utiču simbolika, religija, popularna kultura, književnost i film. Bavi se slikarstvom, grafikom i instalacijom.

www.instagram.com/i.dinch

XIX ĐORĐE RADOVIĆ (1999, Beograd)

„Selektor”, ulje na platnu, 60 cm × 80 cm, 2023.

„Memorija”, crtež na digitalnom printu, 60 cm × 80 cm, 2023.

Polazišna tačka za radove su zabeleške iz prošlosti, bilo da se radi o fotografijama iz porodične arhive autora, koje su uzete kao metafora za nepotpune informacije o ličnoj istoriji, ili o fotografijama koje je autor sam pravio i koristio da evociraju selektovana sećanja. Autor paralelno razvija radove u kojima, sa jedne strane, u dugotrajnom procesu dodaje nove elemente koji prikazuju postupak buđenja zaboravljenih uspomena, a sa druge, u potrebi da potisne određena sećanja, on kreće od fragmentarnih kompozicija koje zatvaraju asocijativne puteve ka prošlosti, istovremeno ističući neke njihove strane, koje želi da prikaže u svom radu. Fotografija nepoznate žene u šaljivom gestu pokrivanja lica rukama transponuje se stilizovanim crtežom u kontekst čuvanja od zaborava, srodno prikazu Bogorodice sa Hristom koji je, uprkos digitalnom izbeljenju, i dalje jasan zbog svog dugotrajnog istorijskog prikazivanja.

www.instagram.com/djole.art_

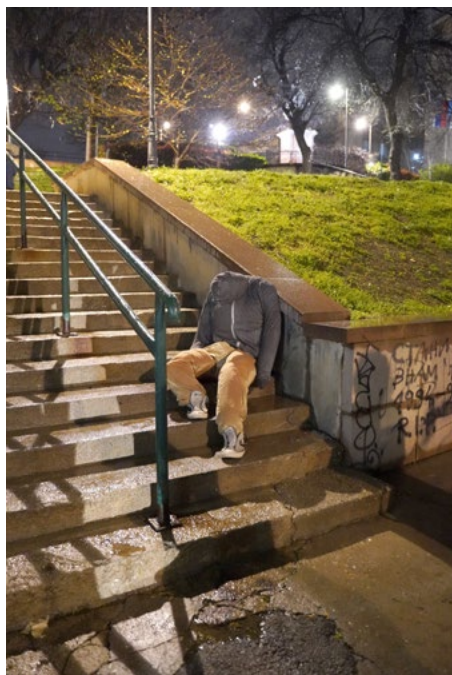

XX VELJKO STANOJEVIĆ (1999, Beograd)

„mikrokozam”, trokanalna video instalacija, 3'30", 2'30", 1'15", 2022.

Videi gradskog saobraćaja iz ptičije perspektive podsećaju na biološke strukture kretanja. Kretanja kao što su strujanje krvnih zrnaca, elektrona u atomu, biljke dok uzimaju hranljive materije iz zemlje itd. Ovo poređenje ukazuje na naš mikro udeo u većem makro sistemu funkcionisanja stvari, kao i na minimalnu važnost individualnosti iz ovakve perspektive.

www.instagram.com/vs_vljk

XXI OBRAD ĆEŠIĆ (1998, Beograd)

„Uncanny Valley”, lutka i fotografija, dimenzije promenljive, 140 cm × 90 cm, 2022.

Osim serije lutaka postavljenih u javne prostore, ovaj rad sadrži video i crno-bele fotografije na kojima se nalaze otuđena, obezglavljena i neidentifikovana tela. Lutke realnih ljudskih dimenzija napravljene od žice, koflina i tekstila asociraju na bezizlasnost naizgled nepoznatih pojedinaca u savremenom beogradskom pejzažu. Verodostojnost fotografisanih lutaka i njihova sličnost realnim, opipljivim ljudima otvara prostor za osećaj „sablanske doline” (uncanny valley); odnosno, figure svojom prepoznatljivošću izazivaju osećaj nelagodnosti kod posmatrača. One služe kao opservacije scena iz svakodnevnog gradskog života u kome vreme marginalizovanih ličnosti društva biva skrajnuto i ignorisano. Serija ispituje i stvaranje skulptorskih dela od materijala poput tekstila koji su u hijerarhiji umetnosti često bili marginalizovani od strane kanona istorije umetnosti.

www.obradcesic.online

XXII BOJANA PRODANOVIĆ (1998, Kraljevo)

„Autoportret iz dve hiljade i neke”, reljef od papira/origami, 85,5 cm × 40,5 cm, u toku

Vaspitanje dece usmereno je ka njihovom što bržem infiltriranju u svet odraslih, pri čemu se često odbacuje i zanemaruje osnovna ljudska potreba – igra. Svakodnevna izloženost stresu postaje neraskidiva nit koja se doživotno proteže, bez jasnog početka. Dosezanje mira postaje obaveza i moranje, odnosno samo još jedan izvor stresa. Cilj igre jeste pravljenje predaha u svakodnevnom razmišljanju, i fokusiranje na igru i apstraktne ideje radi postizanja balansa i unutrašnjeg spokoja. Otvorene forme reljefa čine da on nikada ne poprime svoj finalni izgled. Inspirisan je umetničnim sopstvenim dečijim crtežima i ličnim sećanjima, i deo je igre koja nikada ne prestaje, koja kao takva nema konačan kraj.

www.instagram.com/color__on

Autori publikacije - Lidija Delić, Nina Ivanović, Sanda Kalebić, Sava Knežević,

Iva Kuzmanović, Nemanja Nikolić, Jovana Trifuljesko, Marija Šević

Fotografije i dizajn - Nina Ivanović

Uvodni tekst - Jovana Trifuljesko

Tekstovi - autorke i autori radova

Pomoć pri uređivanju tekstova - Bojana Jovanović, Mina Radovanović,

Sanda Kalebić, Jovana Trifuljesko

Lektura - Sanda Kalebić

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

73/76(497.11)“20”(083.824)

7.038.53/.55(497.11)“20”(083.824)

MASTERPIECES V : Grupna izložba master studenata Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu, umetnički prostor u10 25. III - 13. IV 2023. / [autori publikacije Lidija Delić ... [et. al.]]; [fotografije Nina Ivanović]; [uvodni tekst Jovana Trifuljesko]. - Beograd : Umetnički prostor U10, 2023 ([Beograd] : [Belpak]). - [28] str. : reprodukcije ; 21 cm

Tiraž 80.

ISBN 978-86-917699-4-9

1. Делић, Лидија, 1986- [аутор]

COBISS.SR-ID 113166601

Umetnički prostor U10

Kosovke devojke 3, Beograd

Radno vreme: utorak - subota, 12 - 20h

www.u10.rs | u10@u10.rs

U10